

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:960

av Lars-Arne Staxäng och Sten Bergheden (båda M)

En effektivare polis

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten till en effektivare polis och poliser med lokalkännedom och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten för polisen att motverka mängdbrott och arbeta med förebyggande brottsbekämpning och om att göra en översyn av straffskalorna för mängdbrotten och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den 1 januari i år blev de tidigare 21 regionala polismyndigheterna och Rikspolisstyrelsen en myndighet – en välkommen reform som genomfördes av alliansregeringen. Det är vår förhoppning att detta kan bidra till att skapa en effektivare polis och en tydligare styrning centralt. Det har funnits brister i kommunikationen och samarbetet över länsgränserna, vilket förhoppningsvis åtgärdas med en ny organisation.

Moderaterna har dessutom nyligen lämnat ett förslag om att vi vill att det utbildas och anställs tusen nya poliser de närmaste åren. Satsningen ska framför allt riktas till de områden där brottsligheten är särskilt allvarlig och otryggheten är som störst. Men satsningen innebär även att det frigörs mer resurser till att klara upp fler brott och ger möjlighet till en effektivare organisation.

När samhället utvecklas måste viktiga samhällsfunktioner följa med, och därför är reformen med en polismyndighet ett välkommet steg i rätt riktning. Att stävja brott är av högsta prioritet och att polisen arbetar med att utveckla sina arbetsmetoder för att hänga med i utvecklingen är högst angeläget.

Trots mer resurser till rättsväsendet och drygt 3 000 nya poliser de senaste åren så ligger andelen personupplärade brott på ungefär samma nivåer sedan 2006. Nästan var fjärde person i Sverige har utsatts för brott, och brottsutsatta personer uppger lägre förtroende för rättsväsendet och dess förmåga att utföra sina arbetsuppgifter.

Exempelvis visar en utredning från riksdagens utredningstjänst (dnr 2012:978) att upplärningsprocenten för bostadsinbrott i Sverige där en gärningsman kan bindas till brottet (personupplärade brott) legat runt 4 % de senaste åren. I våra nordiska grannländer är upplärningsprocenten högre, även om bostadsinbrott definieras något olika länderna emellan. Dessvärre upplever många människor som utsätts för till exempel inbrott att brotten inte klaras upp utan läggs ned på grund av att exempelvis spaningsuppdrag saknas, eller i fall med dieselstölder att polisen inte ens kommer ut och undersöker vad som skett.

Det är oacceptabelt att otrygghet och brottslighet fortfarande är ett så pass stort samhällsproblem i ett av världens mest utvecklade länder där vi dessutom betalar hög skatt. Men man ska komma ihåg att brotten blir mer komplicerade och svårare och mer tidskrävande att utreda. Det handlar alltså också om effektivitet, nya arbetssätt, ökad kunskap och ny teknik, och inte bara om mer resurser.

Oavsett hur man organiserar sig så är det viktigt med lokalkännedom; vi behöver poliser som kan sitt område och jobbar mer lokalt för att klara upp vardagsbrotten. Även arbetssättet inom polisen bör förändras; det duger inte att i första hand försöka lösa de enkla brotten för att nå månadens mål om antal upplärade brott. Polisen måste bli effektivare och klara upp fler brott – både de enklare och de svårare. Dessutom bör arbetet gå mot att inte bara pinnar ska räknas utan också förebyggande brottsbekämpning bör prioriteras när budgeten fördelas till polisen. Mängdbrotten behöver klaras upp och en översyn av straffskalorna för desamma vore önskvärt.